

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลไชยปราการ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่

The Effective Use of Information Technology in Internal Management of Chaiprakarn Subdistrict Municipality, Chaiprakarn District, Chiang Mai Province

อริสรา สมบูรณ์¹, ธรรมพร ตันตรา² และ สุริยจรัส เตชะตันมินสกุล³
Arisara Somboon¹, Thammaporn Tantra² and Suriyajaras Techatunminasakul³

Received: 26 July 2025; Revised: 19 September 2025; Accepted: 20 September 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการภายในองค์กรของเทศบาลตำบลไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ (2) วิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ (3) เสนอแนวทางการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี ทั้งวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ และพนักงานจ้างของเทศบาลตำบลไชยปราการ จำนวนทั้งสิ้น 257 คน สำหรับงานวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ส่วนงานวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้างกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคโนโลยี จำนวน 15 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมทั้งการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา โดยการจำแนกประเด็น แปลความหมาย และสังเคราะห์เชิงเหตุผล

ผลการวิจัยพบว่า (1) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูล ($\bar{X}=3.94$) ขณะที่ด้านนโยบายและทักษะบุคลากรยังอยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่น (2) ปัจจัยสนับสนุนทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ($r=.857$) และนโยบายด้านเทคโนโลยี ($r=.774$) (3) แนวทางพัฒนาที่ได้จากการสังเคราะห์เชิงคุณภาพ ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย การยกระดับศักยภาพบุคลากร การกำหนดนโยบายและแผนแม่บทที่ชัดเจน การบูรณาการระบบบริการประชาชน และการจัดทำระบบติดตามประเมินผล เพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยนี้คือ

^{1 2 3} วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้; School of Administrative Studies, Maejo University
Corresponding Author, Email: mju6605405008@mju.ac.th

การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเกิดประสิทธิผลสูงสุดได้ต่อเมื่อพัฒนาแบบองค์รวม ครอบคลุมทั้งโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และนโยบายเชิงยุทธศาสตร์ ผลการวิจัยจึงมีประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และยั่งยืน

คำสำคัญ: เทคโนโลยีสารสนเทศ; การบริหารจัดการ; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This study aimed to (1) examine the use of information technology in internal management of Chaiprakarn Subdistrict Municipality, Chiang Mai Province, (2) analyze supporting factors influencing the use of information technology, and (3) propose development approaches and applications of information technology to enhance management efficiency in local administrative organizations. The study employed a mixed-methods design, combining quantitative and qualitative approaches. The research population consisted of 257 individuals, including executives, municipal council members, government officials, and contracted employees of Chaiprakarn Subdistrict Municipality. For the quantitative component, a questionnaire was used as the research instrument, while the qualitative component employed semi-structured in-depth interviews with 15 key informants, including executives, government officials, and technology officers. Quantitative data were analyzed using descriptive statistics—frequency, percentage, mean, and standard deviation—together with Pearson’s correlation to examine relationships between supporting factors and the use of information technology. Qualitative data were analyzed using content analysis through categorization, interpretation, and logical synthesis.

The results revealed that (1) the overall use of information technology was at a high level, particularly in data storage and retrieval ($\bar{X}=3.94$), while policy and personnel skills were rated lower than other aspects, (2) all supporting factors showed a positive correlation with the use of information technology, especially strategic planning ($r =.857$) and technology policy ($r =.774$), and (3) the synthesized qualitative findings suggested development approaches such as modernizing infrastructure, enhancing personnel capacity, establishing clear policies and master plans, integrating citizen service systems, and implementing continuous monitoring and evaluation mechanisms. The new knowledge generated from this study indicates that the integration of information technology in local administrative organizations

will achieve maximum effectiveness when developed holistically covering infrastructure, human resources, and strategic policies. The findings are beneficial both academically and practically, serving as a guideline for developing local administrative organizations toward becoming efficient, transparent, and sustainable digital organizations.

Keywords: Information Technology; Management; Local Administrative Organizations

บทนำ

บริบทของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลถือเป็นกลไกสำคัญ ที่มีบทบาทโดยตรงต่อการจัดบริการสาธารณะ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ได้สร้างแรงกดดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับตัวจากระบบการทำงานเชิงเอกสารและบุคลากร เป็นระบบที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology: IT) เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้จึงไม่ใช่เพียงเครื่องมือเชิงเทคนิค แต่เป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่สะท้อนการปรับโครงสร้างการบริหารจากรูปแบบดั้งเดิม ไปสู่การจัดการเชิงดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด รัฐบาลดิจิทัล (Digital Government) ที่เน้นการบูรณาการระบบดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการให้บริการสาธารณะและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2566) สำหรับเทศบาลตำบลไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีพื้นที่บริการครอบคลุมหลายตำบลและประชากรจำนวนมาก การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ จึงมีนัยสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร ตลอดจนการสร้างกลไก ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการตรวจสอบและพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

แม้ว่าเทศบาลตำบลไชยปราการ จะเริ่มนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานแล้ว แต่การประยุกต์ใช้ยังคงเผชิญข้อจำกัดหลายประการ ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่ทันสมัยและครอบคลุม บุคลากรที่มีทักษะการใช้เทคโนโลยีในระดับจำกัด รวมถึงการขาดแผนแม่บทและนโยบายที่มีความชัดเจนและต่อเนื่อง ปัญหาเหล่านี้ ทำให้การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีไม่สามารถบรรลุประสิทธิผลสูงสุด อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างประชาชน กลุ่มที่เข้าถึงเทคโนโลยีได้กับกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึง นอกจากนี้ ความซับซ้อนของเทคโนโลยีและข้อจำกัดทางงบประมาณ ยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาระบบสารสนเทศ ให้ตอบโจทย์ต่อภารกิจของเทศบาลอย่างแท้จริง การวิจัยครั้งนี้จึงมีความสำคัญ เพราะมุ่งทำความเข้าใจ “ปัจจัยที่สนับสนุนหรือขัดขวาง” การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์กรเทศบาล เพื่อเสนอแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาระบบสารสนเทศให้มีความเหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยยึดหลักการกระจายอำนาจและ

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหัวใจสำคัญ ผลการวิจัยที่ได้จะไม่เพียงเป็นข้อมูลเชิงวิชาการ แต่ยังเป็นข้อเสนอเชิงปฏิบัติที่ช่วยให้เทศบาลสามารถพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

เพื่อตอบสนองต่อประเด็นปัญหาและความจำเป็นดังกล่าว งานวิจัยนี้ จึงตั้งคำถามการวิจัยหลักเพื่อเป็นกรอบในการศึกษา ดังนี้ (1) เทศบาลตำบลไชยปราการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กรในมิติใดบ้าง และมีระดับการใช้นาน้อยเพียงใด (2) ปัจจัยใดที่สนับสนุนหรือส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจ ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ภายในองค์กรเทศบาล และปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการอย่างไร (3) แนวทางที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในการพัฒนา และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรเทศบาลควรเป็นเช่นไร เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ทั้งต่อการบริหารภายในและต่อการให้บริการประชาชน คำถามเหล่านี้ไม่เพียงสะท้อนถึงการค้นหาความจริงเชิงวิชาการ แต่ยังมุ่งเน้นการหาคำตอบเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย ซึ่งกำลังเผชิญความท้าทายจากการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กรของเทศบาลตำบลไชยปราการ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาหาปัจจัยสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลไชยปราการ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาหาข้อเสนอที่ใช้เป็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลไชยปราการ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพของ เทศบาลตำบลไชยปราการ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ซึ่งผสมผสานการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีทั้งความกว้างและความลึกในประเด็นที่ศึกษา การวิจัยเชิงปริมาณ มุ่งเน้นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อประเมินระดับความคิดเห็นและพฤติกรรม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ

ขณะที่การวิจัยเชิงคุณภาพเน้นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อค้นหามุมมอง แรงจูงใจ และข้อเสนอเชิงปฏิบัติจากผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง การใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสานช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย ผ่านการตรวจสอบข้อมูลจากหลายแหล่ง (Triangulation) อันเป็นหลักการสำคัญของงานวิจัยเชิงสังคมศาสตร์ร่วมสมัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และพนักงานจ้างของเทศบาลตำบลไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น 257 คน โดยผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane (1967) ที่กำหนดค่าความคลาดเคลื่อน (e) ไว้ที่ 0.05 เพื่อหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ผลการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่าง 156 คน ซึ่งถือเป็นจำนวนที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ สำหรับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ได้แก่ ผู้บริหารเทศบาล ข้าราชการ และผู้ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากบุคคลเหล่านี้มีประสบการณ์ตรง และมีข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถามและแนวทางการสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามมี 5 ส่วน ได้แก่ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน (2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการภายในองค์กร ซึ่งใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) (3) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (4) คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่พบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ (5) คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา ขณะเดียวกัน การสัมภาษณ์เชิงลึกใช้แนวคำถามกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถสะท้อนความคิดเห็นและประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ (1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้มาจากการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง 156 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคโนโลยีของเทศบาล การเก็บข้อมูลใช้เวลาอย่างต่อเนื่องโดยยึดหลักความสมัครใจและการรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูล (2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษางานวิจัย เอกสารทางราชการ และบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์และอภิปรายผล การเก็บข้อมูลทั้งสองประเภทยังช่วยให้การวิจัยมีความครบถ้วนและมีมิติทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (Standard Deviation) รวมทั้งการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient: r) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์กร ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์วิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการจำแนกหมวดหมู่ ประเด็น และตีความเชิงเหตุผล จากนั้นจึงบูรณาการข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเข้าด้วยกัน เพื่อตอบคำถามการวิจัยอย่างรอบด้าน และสร้างข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลไชยปราการ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพของ เทศบาลตำบลไชยปราการ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการภายในเทศบาลตำบลไชยปราการ จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในภาพรวมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมากทุกด้าน แสดงถึงความสำคัญและการยอมรับการใช้เทคโนโลยีในการทำงานภายในองค์กร ดังแสดงในตารางต่อไป

ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
ประเภทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้	3.90	มาก
ความเพียงพอของเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.84	มาก
ทักษะการใช้เทคโนโลยีของบุคลากร	3.65	มาก
นโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.73	มาก
การสืบค้นและจัดเก็บข้อมูล	3.94	มาก
การจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา	3.79	มาก
การประชาสัมพันธ์ผ่านเทคโนโลยี	3.75	มาก
รวม	3.80	มาก

ตารางที่ 1 การใช้เทคโนโลยีในการทำงานภายในองค์กร

ตารางผลการวิเคราะห์สะท้อนว่า เทศบาลมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีในระดับมาก โดยเฉพาะการสืบค้นและจัดเก็บข้อมูลซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.94) แสดงถึงการให้ความสำคัญกับฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและเป็นระเบียบ อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยด้านทักษะบุคลากร (3.65) และนโยบายด้านเทคโนโลยี (3.73) อยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน เพื่อสร้างความยั่งยืนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการ จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่าปัจจัยทุกด้านมีความสัมพันธ์ในระดับ มากถึงมากที่สุด และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (Sig. =0.000) โดยเฉพาะการจัดทำแผน ยุทธศาสตร์ ($r = .857$) และนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($r = .774$) ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผล ต่อแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยีในองค์กร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ ภายในองค์กร		
	ค่า Pearson Correlation	ระดับนัยสำคัญ (Sig.)	ระดับ ความสัมพันธ์
ด้านความเพียงพอของเทคโนโลยีสารสนเทศ	.595**	0.000	มาก
ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร	.652**	0.000	มาก
ด้านนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	.774**	0.000	มากที่สุด
ด้านการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ	.857**	0.000	มากที่สุด
ด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ	.752**	0.000	มาก
ด้านประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	.655**	0.000	มาก
ด้านโอกาสการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ	.686**	0.000	มาก
ด้านโอกาสในการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ	.726**	0.000	มาก
ด้านความซับซ้อนของเทคโนโลยีสารสนเทศ	.654**	0.000	มาก
รวม	.852**	0.000	มากที่สุด

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการภายในองค์กร

เหตุผลเชิงวิเคราะห์ผลการวิจัยยืนยันว่า ความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีได้ ขึ้นอยู่กับเครื่องมือเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการสนับสนุนเชิงนโยบายและการมีแผนยุทธศาสตร์ที่ ชัดเจน ซึ่งสามารถสร้างแรงจูงใจและความมั่นใจให้แก่บุคลากร นอกจากนี้ โอกาสในการพัฒนา ศักยภาพบุคลากรยังเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับการใช้เทคโนโลยีในองค์กร

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างมีประสิทธิภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) พบ ประเด็นสำคัญที่สามารถสังเคราะห์ได้ ดังนี้

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี ควรลงทุนพัฒนาอุปกรณ์และระบบเครือข่ายให้มี ความทันสมัย เสถียร และครอบคลุมทั่วถึง เพื่อเป็นรากฐานในการให้บริการสาธารณะอย่างมี ประสิทธิภาพ

2) ด้านบุคลากร บุคลากรของเทศบาลจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรม ฝึกทักษะ และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ระบบสารสนเทศได้อย่างคล่องตัวและลดข้อผิดพลาดในการทำงาน

3) ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ ควรกำหนดแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศที่ชัดเจน เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่น และกำหนดนโยบายที่ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เพื่อให้การบริหารจัดการมีความเป็นระบบและยั่งยืน

4) ด้านการให้บริการประชาชน การบูรณาการระบบบริการประชาชนให้มีช่องทางเดียว (One-stop Service) จะช่วยลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงบริการ อีกทั้งยังช่วยสร้างความโปร่งใสและความเชื่อมั่นต่อองค์กร

5) ด้านการบริหารจัดการเชิงบูรณาการ การพัฒนาเทคโนโลยีควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร หรือนโยบาย เพื่อสร้างความยั่งยืนในการเป็นองค์กรดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตอบสนองต่อประชาชนได้อย่างแท้จริง

เชิงเหตุผล เมื่อบูรณาการผลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเข้าด้วยกัน สามารถสรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเทศบาลตำบลไชยปราการ มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการให้บริการ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ การมีนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ร่วมกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม ซึ่งทั้งหมดนี้จะนำไปสู่การบริหารงานที่รวดเร็ว โปร่งใส และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ สามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์กร ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเทศบาลตำบลไชยปราการโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนว่าองค์กรให้ความสำคัญกับระบบฐานข้อมูลที่เป็นระเบียบ มีมาตรฐาน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงบริหาร ทั้งในด้านการวางแผน การตัดสินใจ และการติดตามประเมินผล รองลงมาคือการประมวลผลและเผยแพร่ข้อมูล ซึ่งเอื้อต่อการสื่อสารภายในและการให้บริการประชาชนได้อย่างคล่องตัว อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่านโยบายด้านเทคโนโลยี และทักษะของบุคลากร มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น แม้อยู่ในระดับมาก แต่สะท้อนถึงความต้องการที่ต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม ผลนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร แสงวิชัย และวัลลา อาริรัตน์ (2560) ที่ศึกษาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารในโรงเรียน พบว่าการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก แต่ปัญหาหลักคือบุคลากรยังมีทักษะจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้โดยตรง นอกจากนี้ รัชนก ไทรักษ์ และ สมใจ สืบเสาะ. (2566) ที่ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต

1 พบว่า การใช้เทคโนโลยีในด้านการจัดเก็บข้อมูลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด แต่ยังมีข้อจำกัดเรื่องการประยุกต์ใช้ข้อมูลและทักษะบุคลากร ขณะที่ ปวีร์รวี อินนุพัฒน์ และคณะ (2564) ศึกษาการใช้เทคโนโลยีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า การใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและฐานข้อมูลอยู่ในระดับสูง แต่บุคลากรจำนวนหนึ่งยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้ระบบที่ซับซ้อน จากการเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า แม้เทศบาลตำบลไชยปราการมีระบบที่พร้อมและใช้เทคโนโลยีในระดับสูง แต่ความท้าทายที่แท้จริงคือ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรควบคู่กับการสร้างนโยบายที่ชัดเจน เพราะหากปราศจากการสนับสนุนเชิงนโยบายและการพัฒนาคน การใช้เทคโนโลยีย่อมไม่บรรลุประสิทธิผลสูงสุด

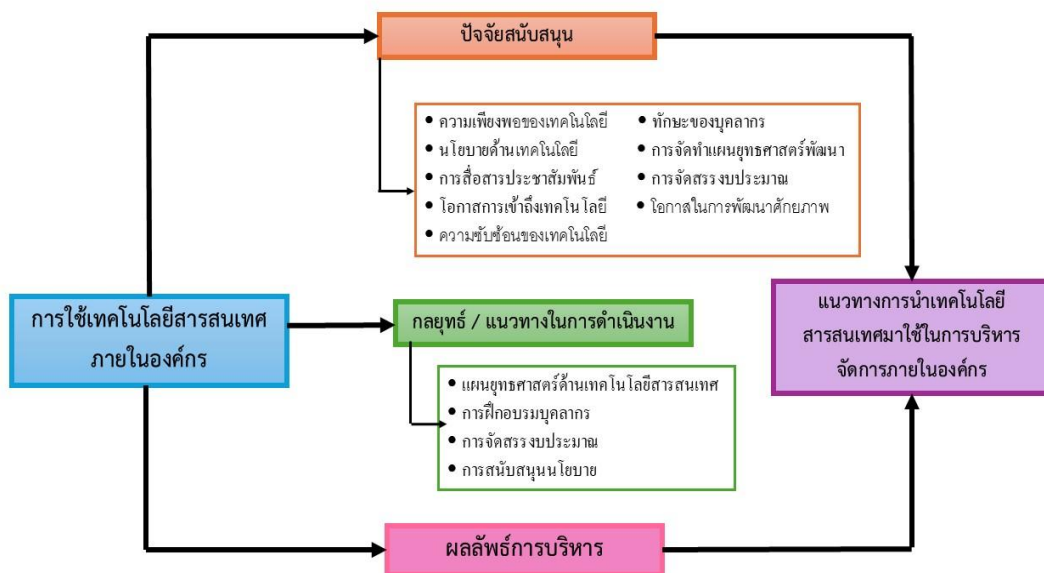
2. ปัจจัยสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสนับสนุนทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์กรในระดับสูงถึงสูงที่สุด โดยเฉพาะการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และ นโยบายด้านเทคโนโลยี ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์สูงที่สุด แสดงว่าความสำเร็จในการนำเทคโนโลยีมาใช้ขึ้นอยู่กับ กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ไม่ใช่เพียงการมีเครื่องมือหรือโครงสร้างพื้นฐานเพียงอย่างเดียว ประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของโสภิน โปยมรัตน์สิน และ วัฒนา อร่ามเอียรธำรง (2563) ที่พบว่า ปัจจัยบุคลากรและการสนับสนุนนโยบายจากผู้บริหาร มีความสัมพันธ์โดยตรงกับประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยี ในส่วนราชการเช่นเดียวกับงานวิจัยของ พระครูปลัดอาทิตยวง วิสุทธิญาณเมธี (ม่งฝอยกลาง) และลือชัย วงษ์ทอง (2563) ที่ชี้ว่า การนำเทคโนโลยีไปใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล จะได้ผลดีต่อเมื่อมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารอย่างจริงจัง อีกทั้ง จิราพร ไชยฤทธิ์ และคณะ (2568) ศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย พบว่า การมีนโยบายและแผนงานที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ช่วยสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยของ พัทธพร พนมเขต และคณะ (2564) ที่ยืนยันว่า ปัจจัยด้านการจัดสรรงบประมาณและการกำหนดนโยบายชัดเจน เป็นตัวแปรสำคัญที่สุดที่ทำให้การนำระบบสารสนเทศในหน่วยงานรัฐประสบความสำเร็จ กล่าวคือ การลงทุนด้านเทคโนโลยีจะไร้ผล หากไม่มีนโยบายและการสนับสนุนงบประมาณที่ต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาเชิงวิชาการ จะเห็นได้ว่า งานวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิด Management Information System (MIS) ที่มุ่งเน้นว่าความสำเร็จของการใช้เทคโนโลยีขึ้นอยู่กับการจัดการเชิงกลยุทธ์มากกว่าเครื่องมือ ขณะเดียวกันก็สอดคล้องกับ Technology Acceptance Model (TAM) ที่ระบุว่าผู้ใช้จะยอมรับเทคโนโลยีต่อเมื่อรับรู้ถึงประโยชน์และมีการใช้งานที่ง่าย นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ จึงเป็นตัวแปรที่สร้างความมั่นใจและแรงจูงใจให้บุคลากรเกิดการยอมรับ และพร้อมที่จะใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวทางการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในเทศบาลตำบลไชยปราการ ควรดำเนินการแบบบูรณาการในหลายมิติ ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทันสมัยและครอบคลุม การยกระดับศักยภาพบุคลากร การกำหนดนโยบายและแผนแม่บทที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น การบูรณาการระบบบริการประชาชนให้โปร่งใสและเข้าถึงได้ง่าย รวมทั้งการสร้างระบบติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีมีความยั่งยืน แนวทางนี้สะท้อนว่า

การพัฒนาเทคโนโลยี ไม่ใช่เพียงการลงทุนด้านเครื่องมือเท่านั้น แต่ต้องดำเนินควบคู่กับการเสริมสร้างศักยภาพและกลไกเชิงนโยบายที่ชัดเจน ข้อค้นพบนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตาภา เร่งมีศรีสุข และคณะ (2563) ที่เน้นการจัดทำฐานข้อมูลกลางและระบบบริการประชาชน เพื่อเพิ่มความโปร่งใส ขณะที่ วาสนา วิสฤตาภา และคณะ (2562) ย้ำความสำคัญของระบบติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี นอกจากนี้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (2566) ยังระบุว่าการบูรณาการโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และนโยบายเป็นเงื่อนไขหลักในการขับเคลื่อนองค์กรท้องถิ่นสู่ความเป็นดิจิทัลอย่างแท้จริง ในเชิงทฤษฎี แนวทางที่สังเคราะห์ได้จากการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิด e-Government ที่มุ่งใช้เทคโนโลยีเพื่อลดขั้นตอนเพิ่มความโปร่งใส และยกระดับคุณภาพบริการ รวมถึงแนวคิด Capacity Building ที่เน้นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและโครงสร้างองค์กรควบคู่กัน ผลการวิจัยและงานศึกษาที่เกี่ยวข้องล้วนสะท้อนข้อเท็จจริงร่วมกันว่า การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเกิดประสิทธิผลสูงสุดได้ ก็ต่อเมื่อดำเนินการในลักษณะบูรณาการ ครอบคลุมทุกมิติ และต่อเนื่อง จึงจะนำไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาวิเคราะห์ที่ได้ค้นพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการบริหารจัดการภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ มีอยู่หลายประการ ซึ่งส่งผลให้เกิดเป็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพ 1 องค์ความรู้ใหม่

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรไม่ได้เกิดขึ้น เพียงเพราะการมีเครื่องมือหรือระบบเท่านั้น แต่ต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนอย่างรอบด้าน มีแนวทางและกลยุทธ์ที่ชัดเจน และมุ่งหวังผลลัพธ์ที่ตอบโจทย์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐในระดับท้องถิ่นสามารถพัฒนาไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการภายในองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่า องค์กรมีระบบฐานข้อมูล ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน ปัจจัยสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี เช่น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ นโยบายด้านเทคโนโลยี และการพัฒนาทักษะบุคลากร ล้วนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพสะท้อนว่า แนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมควรดำเนินการแบบบูรณาการ ครอบคลุมทั้งโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร นโยบาย ระบบบริการประชาชน และกลไกการติดตามประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้องค์กรสามารถก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลที่มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

จากการศึกษาผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาทั้งในเชิงนโยบาย เชิงปฏิบัติ และสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กำหนดแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อสร้างความต่อเนื่องและยั่งยืนในการพัฒนา

1.2 จัดสรรงบประมาณเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและซอฟต์แวร์ที่จำเป็น

1.3 กำหนดนโยบายการพัฒนาทักษะบุคลากรเชิงดิจิทัล โดยเน้นการสร้างสมรรถนะดิจิทัลให้สอดคล้องกับภารกิจและบริการขององค์กร

1.4 ส่งเสริมความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านการใช้เทคโนโลยี เช่น การจัดทำระบบร้องเรียนออนไลน์ ฐานข้อมูลเปิด (Open Data) และแพลตฟอร์มการสื่อสารสองทาง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี เช่น ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และอุปกรณ์ดิจิทัล เพื่อรองรับการทำงานทุกหน่วยงานในเทศบาล

2.2 จัดฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการใช้ซอฟต์แวร์ระบบงาน การจัดการฐานข้อมูล และการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

2.3 บูรณาการระบบบริการประชาชน ให้มีศูนย์กลางข้อมูลเดียว (One-stop Service) ที่สะดวก รวดเร็ว และลดความซ้ำซ้อนของกระบวนการ

2.4 สร้างระบบติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลนคร เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาและประสิทธิผล

3.2 ควรศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรและการยอมรับเทคโนโลยีของบุคลากร ซึ่งอาจเป็นตัวแปรแฝงที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีมาใช้

3.3 ควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบ Longitudinal Study เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระยะยาว และวิเคราะห์ผลกระทบต่อคุณภาพการบริหารงานและการบริการประชาชน

3.4 ควรศึกษาแนวโน้มการใช้ เทคโนโลยีเกิดใหม่ (Emerging Technologies) เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) บิ๊กดาต้า (Big Data) และบล็อกเชน (Blockchain) ว่าสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างไร เพื่อยกระดับการบริหารจัดการสู่มาตรฐานสากล

เอกสารอ้างอิง

จิตาภา เร่งมีศรีสุข, ลัดดา แพรภักดิ์พิศุทธิ์ และอภิษฎา ศรีเครือดัง. (2563). ระบบการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความโปร่งใส ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในทศวรรษหน้า. วารสารมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 5(8), 105–122.

จิราพร ไชยฤทธิ์, สัญญา เคนาภูมิ และภักดี โพธิ์สิงห์. (2568). ปัจจัยแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารวิชาการรัตนบุศย์, 7(2), 263–275.

ปวีร์วิ อินนุพัฒน์, หฤทัย ปัญญาวุฒตระกูล, ปิยฉัตร ล้อมขวการ และจิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์. (2567). การสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสร้างองค์กรดิจิทัล. วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม, 8(11), 150–162.

พระครูปลัดอาทิตย วิสุทธิญาณเมธี (มิ่งฝอยกลาง) และลือชัย วงษ์ทอง. (2563). การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาไปปฏิบัติ. วารสารชุมชนวิจัยและพัฒนาสังคม, 14(4), 187–199.

- พัชรพร พนมเขต, วจี ปัญญาใส และพิมพ์กา ธรรมสิทธิ์. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารการศึกษาตามอัยาศัย สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดอุดรดิติถ์. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(7), 76-87.
- รัชนก ไทยรัช และสมใจ สืบเสาะ. (2566). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อบริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(1), 52-67.
- วาสนา วิสฤตาภา, สรรเสริญ สุวรรณ และสิริลักษณ์ ผลพานิช. (2568). การวิจัยติดตามและประเมินผลการพัฒนาครูและโรงเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *Journal of Integration Social Sciences and Development*, 5(1), 344-353.
- สำนักงานพัฒนาารัฐบาลดิจิทัล. (2566). แผนพัฒนาารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570. สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2567. เข้าถึงได้จาก <https://cio.mhesi.go.th/node/4149>
- สุภาพร แสงวิชัย และวัลลภา อารีรัตน์. (2560). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. *วารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(3), 25-34.
- โสภิน โพนมรัตนสิน และวัฒนา อร่ามเอียรธำรง. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานของส่วนราชการ กรณีศึกษากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. *วารสารศิลปการจัดการ*, 4(1), 73-84.